

ROK KNĚŽÍ 2009–2010

MYŠLENKY P. ANTONÍNA ŠURÁNKA

ÚNOR

1. Nemějte nikdy na mysli nic jiného než konat vůli Boží, býti lidem užitečným, uradostnit jejich plahočení slzavým údolím.
2. Dávejte svědomitě co jest Božího Bohu a On vám otevře lidská srdce.
3. Nebojte se. Je doba směšně pyšná, leč pravá pokora a nenáročná oběť sráží až dodnes na kolena. Jděte ve jménu Páně – a mluvte srdcem.
4. Veselost je nebe, pod níž se všechno daří.
5. Dobrá rodina, v níž je královnou úctyplná láska, se přirovnává k chrámu, ve kterém přebývá Bůh – Láska.
6. Každý kněz je zázrakem Božího milosrdenství. Tak už 2000 let hledá Pán Ježíš pastýře pro své ovce.
7. Pyšný se s Bohem nikdy nesetká, protože jde jinou cestou. Musel by být nejprve sražen k zemi, aby se poznal, byl-li by schopen lítosti a pokání.
8. Nosíme každý u sebe klíče od království nebeského a někdy si ani otevřít nechceme.
9. Bůh prokazuje zázračně své milosrdenství těm, kdo jsou mu věrni.
10. Za každý projev věrnosti nová milost. Každá nová milost uschopňuje k novým projevům věrnosti.
11. Pokorní lidé ve službách Ducha svatého jsou odvážní, nebojácní, nesmlouvaví, hlásají pravdu, jak ji poznávají a bijí se o její vítězství, jsou to skutečně „boží bojovníci.“
12. Spravedlivý je ten, kdo koná svou povinnost, tj. kdo dává každému, co mu patří, tedy Bohu, co patří Bohu, sobě, co patří jemu, a bližnímu, nač má svaté právo.
13. Bůh prozírá daleko do budoucnosti. Ví, co nám prospěje a co by nám mohlo uškodit. Všechno řídí k našemu dobru časnému i věčnému.
14. Nic se neděje bez Boží vůle nebo Jeho dopuštění. Je dobrý nejen k lidem, nýbrž ke všem tvorům. Všimá si toho nejmenšího, pečuje o všechny a prokazuje všem nesčetná dobrodiní.

15. Bůh je nejvyšší dobrý, dobrotivý! Je moudré svěřovat se denně ráno modlitbou Jeho otcovskému vedení, abychom byli každý den o krok blíže království Božímu a Jeho spravedlnosti.
16. Modlitbou před jídlem a po jídle dokazujeme své vděčné přesvědčení, že vše máme od Boha. On je náš dobrý Pastýř.
17. Bůh je nejmoudřejší a všemohoucí vychovatel. Zatímco společenská výchova trne nad výsledky svých snah, zůstávají Duchu svatému úžasné možnosti a my vidíme s překvapením plody jeho výchovy.
18. Jsou dny naplněné radostí a druhé zase plné bolesti. Obojí však obsahují poučení pro toho, kdo se chvíli nad nimi zastaví v přemýšlení.
19. Mnoho lidí umírá bez blízkosti pozemské matky. Kéž neumírá bez volání k nebeské Matce.
20. Věda hledí najít a využít kdekterou energii. Jak velice se ochuzuje, nechá-li nevyužitou energii skrytou ve sv. Hostii.
21. Naše srdce musí nutně na něčem viset. Jsme stvořeni pro lásku. Buď se někdo pověsí na Boha, nebo na člověka či na mrtvou věc.
22. Něco dokážeme láskou, ne tím, že máme úspěchy, že jsme milováni. Děkujeme za utrpení a pokoření zvláště vděčně. Chrání od rakoviny pýchy. Malé trny sbírat, políbit, obětovat, ať o nich nikdo neví.
23. Bůh je mocný, aby rozmnožil lásku. Bez lásky nic nejsme, Bůh nám ji může rozmnožit, aby naše dílo bylo dokonalé.
24. Kde je Panna Maria uctívána, tam je pravý duch pokory, naděje a lásky.
25. Sv. Josef nebyl nic senzačního, geniálního, snad ani člověkem zvláštní iniciativy. Stojí v pozadí skromný, tichý. Nemusíme mít vůdčí úlohu. Stačí krok za krokem plnit vůli Boží.
26. Máme denně nést kříž – kříž poznat, políbit a trpělivě nést.
27. Snažme se vést skrytý život, jaký vedla Panna Maria. Osudy světa jsou v rukou těch, kteří jsou ve skrytosti, kteří se modlí.
28. I v oběti se může projevit sobectví; stěžovat si na kříže, tíži; můžeme přehánět. Panna Maria byla klidná i v obětech: vše v rukou Božích.

Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži